ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

вересень *рік 1982*

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

1 ВЕРЕСНЯ

1 ВЕРЕСНЯ

ЗАГАДКА

Цю найпершу в школі книжку
Знає будь-який школяр.
До усіх книжок доріжку
Прокладає нам б....р.

ЗАГАДКА

ВІТАЄМО ПЕРШОКЛАСНИКІВ, РОЗМАЛЮЙ БАЖАЄМО

ДЗВІНО

ЛІЧИЛКА

Написала Галина ДЕМЧЕНКО

Жабка Ква-квак
Не може ніяк
Своїх жабенят —
Прудких квакенят
Сама полічить.
То ви поможіть.
Ось тут на листку
Двійко сидить.
А там на містку
Трійко сидить.
Пірнуло одно
В ставочок на дно,
У мулі сховалось воно.
За ним із листка,
За ним із містка
Усі жабенята — плиг, плиг!
Хто з вас полічити їх встиг?

ОДЕРЖУВАТИ ЛИШЕ 4 і 5!

ЗНАЙОМТЕСЯ — «КОЛОБОК»

Є на Кіровоградщині мальовниче село Суботці, а в ньому — дитячий садочок із казковою назвою «Колобок».

Тільки-но зійде сонечко, в Суботцях прокидаються і дорослі, й діти. Батьки поспішають на роботу в колгосп імені Леніна. А малята — до свого садочка.

«В «Колобку», як і в колгоспі, є корівник, птахоферма, свинарник і навіть тракторний парк. Тільки все це, звісно, іграшкове. А от фруктовий сад та город — справжнісінькі. І пухнасті кролики, що живуть на маленькій кролефермі,— теж.

Діти старанно доглядають вухан-

Малюнок Любові СЕРГЄЄВОЇ
Фото Леоніда ЧОБОТЬКО

чиків, прополюють і поливають на городі квіти. Разом із вихователькою Наталею Сергіївною роблять меблі для ляльок, захоплюються різьбленням, вишиванням. А ще виклеюють різні аплікації, малюють картини, плетуть кошики. Їхні роботи прикрашають кожну ігрову кімнату.

Поруч із дитсадком — школа. Школярі дуже часто гостюють у малят. Вони допомагають зібрати в саду та на городі врожай, полагодити іграшки, пофарбувати паркан, підбілити дерева.

Школа теж радісно відчиняє двері перед вихованцями «Колобка». Адже всі вони приходять у перший клас вмілими і працьовитими.

Написала Валентина БАЙКОВА

ЗАПАМ'ЯТАЙ ПРИКМЕТУ

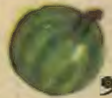
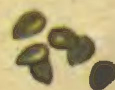
На горобині ягід, мов облито,—
буде осінь дощовита.
А мало ягід на горобині —
будуть сухі дні осінні.

ВЕРЕСЕНЬ

Фіалково верес квітне —
Згадав літечко привітне.
Збирається птаство в зграї.
Осінь хвалиться врожаєм.

ВЕРЕСЕНЬ

Розповіла Галина ДЕМЧЕНКО
Намалювала Марина СЕГАЙ

 і ПООБІДАЛИ ДОБРЕ. ЗАЛИШИЛИСЬ ЧИСТИМИ. ОКСАНА ПЕТРІВНА ПРИНЕСЛА , ВЗЯЛА І РОЗРІЗАЛА НА РІВНІ . СМУГАСТИЙ БУВ СОЛОДКИЙ, ЯК МЕД. З'ЇЛИ , А ЗІБРАЛИ. У ДИТСАДКУ Є ДЛЯ ПТАШОК.   ДУЖЕ ЛЮБЛЯТЬ З КАВУНА.

Саморобка

ДЕКОРАТИВНІ ВАЗОЧКИ

Саморобка Єлизавети МАКСИМОВОЇ

Осінь уже прослала під ноги пухкий барвистий килимок. Піднімеш один золотавий листочок, другий — і осінній букетик готовий. Особливо гарно він виглядатиме в декоративній вазочці, яку неважко зробити самому.

Спочатку роздивись малюнок і акуратно виріж усі деталі. Двома найбільшими деталями обгорни і обклей по скляночці. Калинку й Малятка одягни, зроби їм зачіски. Прилаштуй Калинці віночок.

У вазочках можна зберігати також пензлики, олівці, лінійку.

Нові вирізанки прикрасять твій робочий столик, зроблять його святковим.

ЧОГО ШУМИШ, ДІБРОВОНЬКО?

Українська народна пісенька

Опрацював Вадим ПЕПА

— Зеленая дібровонько,
Чого рано зашуміла?
Чого рано зашуміла,
Жовтим воском зажовтіла?
— Як же мені не шуміти! —
Он морози йдуть.
І на листя, і на віття
Вже вогонь кладуть.
— Не журися, дібровонько,
Не журися,
Що не вкрита головонька,
Облітає листя.
Нехай вітри,
Нехай бурі,
Нехай небо хмариться,
Якось зиму перебудеш,
Весна не забариться.

Малюнок Якима ЛЕВИЧА

КОНИК ГРИВКОЮ ТРЯСЕ

Вірш Анатолія КАМІНЧУКА

Ходить коник по лужку
По зеленім бережку.
Коник сам себе пасе,
Коник гривкою трясе.
Золота вуздечка — брень!
Золота підківка — дзень!

ЗАЙЧИК І ПЕРЕКОТИПОЛЕ

Вірш Галини КИРПИ

Перекотиполе
зайчикові лапки
коле.
— Ой, спіймаю,
попадешся,
перекотиполе!
Відкочу аж ген до гаю,
за луги і доли
Чи за обрій,
куди сонце
ночувати ходить.
А ще далі
нехай тебе
сам вітрисько
котить!

ЯК МАЛЯТКО ХМАРКУ КУПУВАВ

Розповів Георгій ПОЧЕПЦОВ

Грався Малятко у дворі. Аж раптом у небі з'явилася хмарка — і з неї закапотів рясний веселий дощик. Малятко побігав під дощиком по калюжках. А коли дощик ущух, Маляткові закортіло мати свою власну хмарку. Побіг він до найближчого магазину.

— Дайте мені таке-отаке... Воно біле. А ще сіре. А ще — чорненьке.

— В нас є білий, сірий і чорний хліб,— сказав продавець. — На нашому магазині й вивіска висить: «ХЛІБ». А продаються тут паляниці, булки, бублики.

Побіг Малятко до іншого магазину.

— Дайте мені таку-отаку,— спробував показати він руками. — Там вода.

Продавщиця поставила перед ним склянку мінеральної води.

Але Малятко заперечно похитав головою.

— В нас є ще соки. А крім того, сир, ковбаса, цукерки, бо наш магазин зветься «ГАСТРОНОМ».

Побіг Малятко далі.

— Дайте мені таке-отаке,— він подивився вгору. — Ну... коли вода з неба.

І продавець розкрив перед ним кілька різнобарвних парасольок.

— Ми продаємо парасольки, плащі, гумові чобітки, галоші і багато-багато інших речей, а магазин наш зветься «УНІВЕРМАГ».

Коли Малятко зайшов ще до одного магазину, то зразу сказав:

— Мені не треба захищатися від води, а навпаки...

— Прошу,— усміхнувся продавець і поставив перед ним... душ. — У нашому магазині, що зветься «ГОСПОДАРЧІ ТОВАРИ», є молотки, цвяхи, пральні порошки, клей...

— Та ні! — і Малятко в розпачі побіг до Калинки.

— Я хотів купити в магазині таке-отаке. Воно біле, потім сіре, потім чорне. Там вода. Вона ллється. Я був у магазинах «ХЛІБ», «ГАСТРОНОМ», «УНІВЕРМАГ», «ГОСПОДАРЧІ ТОВАРИ». Там є усе. Але такого-отакого нема.

— Ти хотів купити хмарку,— посміхнулася Калинка. — Але хмарки не продаються. Вони в небі для всіх. Усі вони твої. І всі вони мої. І всі вони наші.

Намалював Валерій ГОРБАЧОВ

Таджицька народна казка

Малюнок Валерія ПОСОХОВА

Був собі один мисливець, і так він влучно стріляв із лука, що без здобичі не лишався жодного дня.

Якось вертав він із полювання, коли бачить: сидить край дороги чоловік і гірко плаче.

— Хто тебе скривдив? — питає мисливець.

А чоловік і каже:

— Місяць тому я позичив у багатія гроші. Та віддати не маю як. А багатій править борг сьогодні. Як до захід сонця ніхто не зласкавиться за мене заплатити, то вже назавжди лишусь багатієвим рабом.

— Візьми ось дичину, яку я вполював,— каже мисливець,— і віддай її замість боргу.

— Спасибі,— низько вклонився бідняк. — Твоєї доброти я до віку не забуду, і віднині вважай мене своїм найвірнішим другом...

От минув якийсь час, і мисливець знову вирядився на полювання. Довго ходив він лісами й полями, але вперше в житті нічогісінько не вполював. Раптом дорогу йому перебіг великий ікластий вепр, а за вепром мчав на коні сам падишах. Падишах посилав у звіра стрілу за стрілою, та ніяк не міг поцілити. Тоді напнув лука мисливець — і вепр, як підтятий, упав на землю.

— Гей, слуги! — гнівно закричав падишах. — Киньте цього зухвальця до в'язниці. Він зіпсував мені полювання і за це розпрощається з життям.

На другий день до падишахського палацу було зігнано велику юрбу

людей. Там уже стояла шибениця. З підземелля вивели нещасного мисливця. А невдовзі вийшов із своїм почтом і сам падишах. Він підняв хустину, щоб уже подати катові знак. Але саме в цю мить до ніг йому кинувся бідняк, якого мисливець урятував свого часу од біди.

— О володарю! — вигукнув він. — Даруй життя моєму вірному другові. А якщо тобі так потрібна чиясь голова, то краще візьми мою.

Всі люди були до краю вражені цими словами й загукали: «Мисливцеві — свободу!»

Падишах побоявся вчинити наперекір і відпустив обох друзів на волю.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

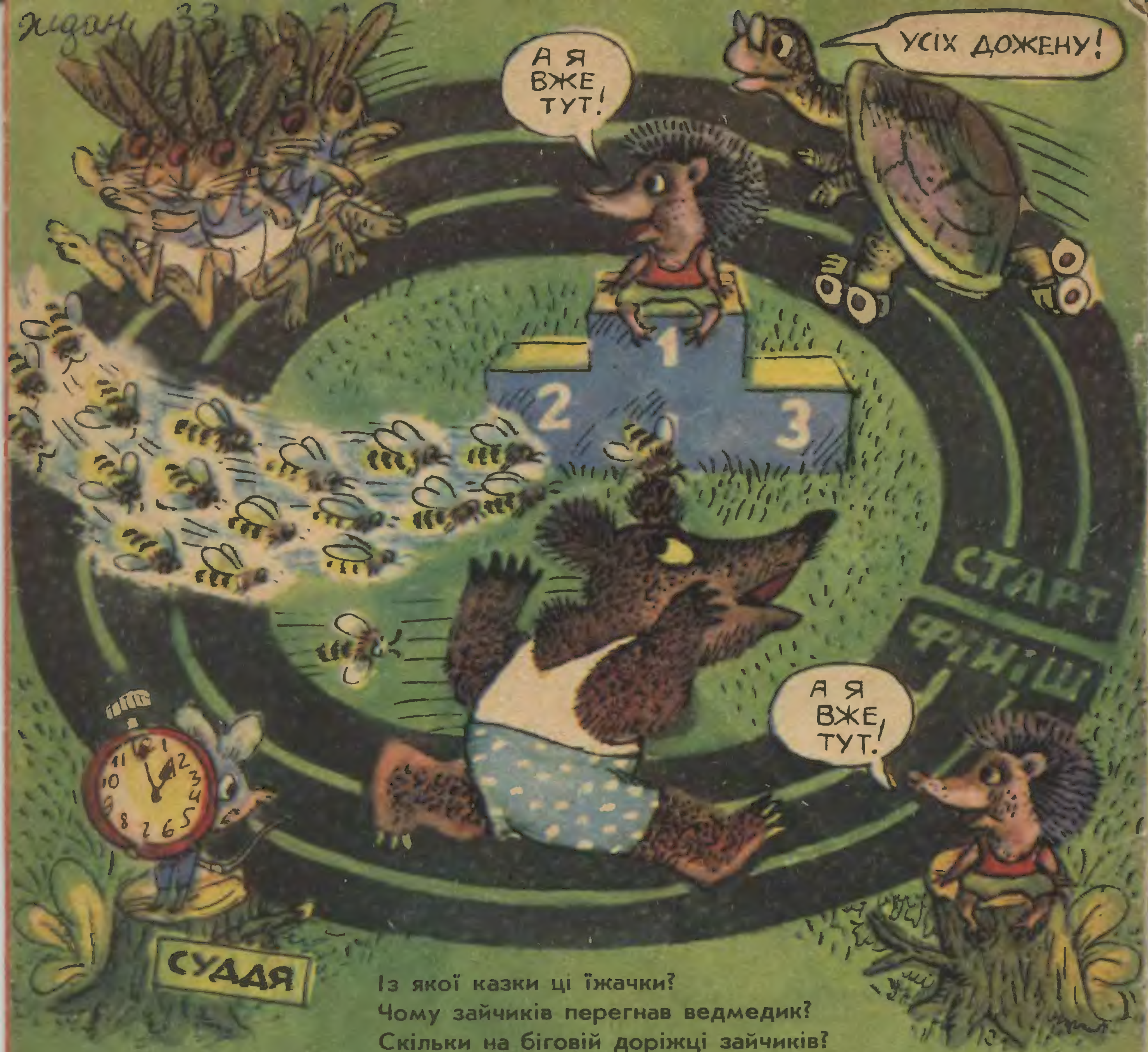
На конкурс «Чарівна квіточка» надходять малюнки з різних куточків України.

Дуже гарними вийшли блакитні дзвоники в Ореста Гамкала з міста Калуша Івано-Франківської області, золотавий соняшник у Валі Курило із Херсона, жовта лілея в Томочки Марушевської із села Медвин, що на Київщині, різнобарвні квіти-дивоцвіти в Тетянки Глущенко із Запоріжжя та Володі Тенюки з Ровенщини. А яка чудова аплікація Тетянки Лози із Вижниці, що на Буковині! Подивіться й ви на цю роботу.

Чекаю ваших нових малюночків.

КАЛИНКА.

Із якої казки ці їжачки?
Чому зайчиків перегнав ведмедик?
Скільки на біговій доріжці зайчиків?

Обкладинка Ларисн ПУХАНОВОЇ

Макет Любові СЕРГЄЄВОЇ

«МАЛЫШОК» Головний редактор С. О. Єфіменко.

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста. (На украинском языке). Основан в 1960 г.

Художник-редактор Я. Д. Левич.
Техредактор І. В. Лимонова

Журнал засновано 1960 р. № 9. (273). Виходить раз на місяць. Здано до набору 20.07.82. Підписано до друку 02.08.82. Формат видання 84Х108/16. Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 1,68. Умовн. фарбовідб. 10,08. Обл.-вид. арк. 2,67. Тираж 680.000. Зам. 02954.

Адреса редакції: 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44. Тел. 46-58-82; 41-04-35; 41-04-75.

Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна». 252047, Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.

Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44. Тел. 46-58-82; 41-04-35; 41-04-75.

Ордена «Знак Почёта» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Ленина комбинат печати издательства «Радянська Україна». 252047, Киев-47, Брест-Литовский проспект, 94.

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

Індекс 74304

Ціна 20 коп.